

Abstrakt

Ergoterapie je profese, která se snaží o dosažení co největší soběstačnosti a samostatnosti jedince. Působí ve třech oblastech: soběstačnost, práce a produktivní aktivity a volnočasové činnosti. Historie ergoterapie sahá do 18. století, ale již i v době před naším letopočtem se vědělo o příznivém vlivu smysluplné činnosti v podobě práce či výtvarných a rukodělných činností. V České republice se začátek využití činnosti jako léčebného prostředku připisuje Priessnitzovi. V době komunismu ergoterapie nebyla potřebná a tak novou éru ergoterapie v České republice je možné datovat až od roku 1992.

Pro ergoterapeuty je zásadní nástroj léčby činnost, lépe řečeno, smysluplná činnost. O významu činnosti pro ergoterapeuty psal již v roce 1922 Adolf Meyer.

Vývoj ergoterapie je spjat s využíváním výtvarných a rukodělných činností. Jejich využívání se v průběhu vývoje společnosti, který ergoterapie reflektuje, snižuje, ale v Čechách je v jejich využívání stále silná tradice.

Mezi důležité nástroje ergoterapeuta patří analýza činnosti, která pomáhá za prvé porozumět základní charakteristice jakékoliv činnosti. Za druhé pomáhá porozumět jedinci v co nejširším kontextu. Výsledkem použití analýzy činnosti je zvolení vhodné terapeutické činnosti pro konkrétního klienta, včetně navržení potřebných úprav pomůcek či vlastní činnosti.

Klíčová slova: ergoterapie, analýza činnosti, adaptace, stupňování, komponenty činnosti